

Un pare o una mare es deixarien matar abans que fer mal als seus fills. Així ho diu la suposada saviesa popular. I sí, tot sovint, en la immensa majoria de casos, segurament és cert. Però no s'aplica sempre ni amb tothom. Dissortadament, sempre hi ha monstres a casa. Són familiars. I la víctima és el nin o la nina. Petits o adolescents. Tots sols amb el seu silenci. Intentant fer veure que no ha passat. Aguantant a vegades anys i anys sense que ningú no s'adoni que han estat –o són– víctimes d'abusos sexuals. És, probablement, la xacra social més silenciosa.

No hi ha retrats robot. Els monstres són gent *normal*. Normal? Sí en el sentit que no tenen cap detall que els identifiqui. Que els acusi públicament. Són com som: professors, cambrers, periodistes, polítics, empresaris, capellans, bones persones aparentment, amables... Però, a més, a la sinistra solitud d'una casa, la domèstica sovint, deixen sortir el monstre que porten a dins. Pocs monstres com l'últim detingut a Mallorca. Un ésser aparentment humà que violava els seus dos fills biològics, petits, i dos

El monstre a casa

Detingut un alemany resident a Mallorca acusat de violar i oferir sexualment els seus fills.

fillastres, enregistrava en vídeo i fotos els seus actes repugnants, els penjava a internet –a fòrums pedofílics molt protegits– i, en el cim de la perversió més increïble, oferia les víctimes a uns altres pederastes.

La detecció. Els investigadors de la policia espanyola especialitzats a rastrejar internet –adscrits al grup

de delinqüència econòmica i delictes informàtics–, en cerca de xarxes pedofíliques i pederastes, reberen la informació de l'existència d'un vídeo especialment tenebrós. Pels pocs detalls que n'han transcendit a través de la premsa local de Palma, la primera policia que el detectà fou la danesa, segurament el mes de febrer o març passats. En veure que s'hi parlava alemany, el passaren als seus col·legues germànics. A Alemanya la policia va imaginar que l'aberració que es veia a la cinta es podia haver perpetrat a la costa mediterrània de la península Ibèrica. El passaren als seus col·legues espanyols, que analitzaren a fons les imatges. Malgrat que el protagonista violador havia procurat que res no el pogués identificar, una gorra de visera va ser clau per a deduir que es tractava de Mallorca. A la gorra s'hi podia llegir el nom d'una botiga començat per la contracció catalana *can* (escrita *Ca'n*). En unes altres imatges, s'hi veia una cambra d'una casa i, en unes altres, un espai que semblava la cabina d'un iot.

Amb la sospita que els nins violats vivien a Mallorca, els agents, en col·laboració amb els seus companys del grup de Palma, començaren a rastrejar tots els col·legis de l'illa amb la intenció de localitzar els nins, suposadament a través de fotografies extretes del vídeo. Així mateix, visitaren tots els ports esportius per a mirar de localitzar l'embarcació.

Localització i detenció. Finalment, al cap de sis dies, en una escola mallorquina es varen identificar els nins. D'aquesta manera va ser possible d'establir contacte amb la mare. La policia li demanà si podia identificar el violador, a partir de les poques imatges que se'n veien a l'enregistrament. Malgrat l'impacte rebut, la mare degué tenir prou fermesa per a mirar aquelles imatges. Fou llavors quan la colpí l'horrorosa sorpresa de veure un tatuatge al braç dret de l'home. Exactament igual que el del seu ex-marit.

El seu ex-home era el propietari d'una mansió de luxe a Lluçmajor i d'un iot al port d'Alcúdia. Els dos indrets on foren violats els nins i enregistrades aquelles terrífiques imatges. No feia falta res més. El 20 d'abril era

La RANA contra els monstres

La Xarxa d'Ajut als Nins Abusats (RANA, en les sigles en espanyol) és una associació privada, sense ànim de lucre, d'àmbit balear, que té la funció de prevenir el maltractament i l'abús sexual infantil. La prevenció és duu a terme a través de campanyes de sensibilització, educació i feina en xarxa. Una de les campanyes ha consistit a divulgar el conte "Estela, crida molt fort!" a tots els col·legis de Palma entre els nins de sis a deu anys, que ha suscitat una relativa controvèrsia i, sens dubte, ha

contribuït a divulgar el problema dels abusos infantils. RANA treballa conjuntament amb totes les institucions implicades en la defensa del menor.

Segons les dades de què disposen els especialistes, és probable que al voltant del 80% o més dels casos d'abusos sexuals a nins no siguin coneguts, a l'estat espanyol. De fet, estadísticament, una de quatre nines i un de cada set nins de menys de disset anys pot haver sofert abusos sexuals. A tot el món, segons dades de la UNICEF (2006), més de 275 milions de nins sofrien alguna classe de violència o abús domèstic, inclòs el sexual. Quasi sempre és a l'entorn familiar on es perpetra la monstrositat. El monstre quasi sempre és a casa. Malgrat aquestes dades esfereïdores, els abusos a nins és una xacra social oculta. Invisible. Fins fa poc ni se'n parlava. Ara sí, o almanco més que no en el passat. Gràcies a associacions com aquesta.

Gràcies a les policies danesa i alemanya s'ha pogut arribar a descobrir el pedòfil, d'origen alemany i resident a Mallorca.

detingut un home alemany resident a Mallorca, de 32 anys, que responia al nom de Holder J, quan anava a cercar els seus dos fills al col·legi. El jutge encarregat del cas decretà el secret del sumari, per la qual cosa fins fa quinze dies no n'havia transcendit cap detall. Quan el magistrat aixecà el secret, els mitjans de comunicació pogueren contar la història, o si més no la part que la policia ha volgut que se sabés. Una història de les que no deixen dormir.

El violador. Holder J. era un empresari d'èxit. Si més no, d'èxit econòmic, perquè era, o és, milionari. El seu àmbit de negoci era internet. Creava empreses a la xarxa, alguna de les quals havia desaparegut sospitosament, i per això tenia antecedents a la policia i la justícia alemanyes. En algun moment determinat que no consta, Holder arribà a Mallorca, on

continuà els seus negocis. Era casat i tenia dos fills. Se separà i es casà amb una altra dona, que en tenia dos més —això, si més no, es dedueix de les informacions aparegudes a la premsa.

Aprofitava quan li pertocava tenir els dos fills per abusar-ne, i igualment abusava dels fillastres. Ho feia tant al domicili de Lluçmajor com al vaixell ancorat al port d'Alcúdia. Pareix que els abusos enregistrats daten del 2008 quan els quatre menors tenien entre tres anys i nou. Els violava i, a més, els obligava a tenir relacions sexuals entre ells. Filmava les agressions i distribuïa els vídeos a través d'internet, sempre en cercles de pederàstia molt protegits i difícils de seguir. De fet, la policia continua rastrejant la xarxa per a cercar qui s'ha pogut descarregar els enregistraments. Segons informacions de premsa de Palma, que citen fonts de la policia, Holder actuava a inter-

net amb el sobrenom *Cooldaddy* —pare súper—, on es vantava de les seves actuacions i oferia les pobres víctimes a uns altres pederastes. Havia anunciat als seus interlocutors a la xarxa que durant la Setmana Santa passada, quan fou detingut, seria a Mallorca, i pareix que els oferia de participar en aquelles sessions.

Quan fou detingut s'acollí al dret de no declarar. El jutge l'envià a la presó preventiva sense possibilitat de fiança. Els nins, quan foren interrogats pels serveis d'atenció a la família de la policia espanyola, tot d'una confirmaren els abusos. Les mares no en sabien res, perquè el seu comú ex-home era absolutament *normal*. D'aquells que, quan passa una cosa com aquesta, tothom qui el coneix diu: "No ho hauria dit mai."

Miquel Payeras